

Klekání

Miki Ryvola

E E7 A E

1. Von vysokéj byl akorát Allan se jmenoval,

F#7 H7

a ženskejch, těch se nechtěl bát a překrásně se smál.

A E H7 E

měl voči modrý po nebi a úsměv křídovej,

A E H7 E E7

pak zmizel, aniž slovo řek, v tom nebyl férovej.

A E H7 E

R: Když vostruh klekání, mě večer vyzvání,

A E H7 E E7

z dálky slyším jeho volání

A E H7 E

z dálky slyším jeho volání

2. Už dávno nejsem veselá a vrásčitou mám tvář,
jssem dočista uz vomšelá, jak starej kalendář,
jen voči modrý po nebi, můj bože ty mi dej,
můj Allan jednou vrátí se, byl přece férovej.

R: